

- 2) A 93/13 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, 4. cikkének (2) bekezdését és 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy ha valamely nemzeti bíróság megállapítja, hogy egy olyan szerződéses feltételnek, amely egy jelzáloghitel-szerződésben a változó kamat kiszámítási módjának meghatározására irányul, a szövege ezen irányelv 4. cikkének (2) bekezdésével vagy 5. cikkével ellentétesen nem világos és érthető, e bíróság feladata annak vizsgálata, hogy e feltétel „tiszteességtelen-e” az említett irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében.
- 3) A 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az a nemzeti bíróság részére előírja, hogy a fogyasztó számára választási lehetőséget biztosítson egyfelől a szerződésnek a tisztességtelennek minősített, változó kamatlábat meghatározó szerződéses feltételnek a törvény által kiegészítő jelleggel előírt mutató helyettesítésével járó módosítás, másfelől – amennyiben az e kikötés nélkül nem állhat fenn – a jelzálogkölcson-szerződésnek a teljes egészében való megsemmisítése között.
- 4) A 93/13 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével együttesen olvasott 6. cikkének (1) bekezdését és 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az, ha a kölcsön változó kamatának számítására vonatkozó referencia-mutatót meghatározó tisztességtelen feltétel semmissége esetén a nemzeti bíróság e mutatót a 2020. március 3-i Gómez del Moral Guasch ítélet (C-125/18, EU:C:2020:138) 67. pontjában meghatározott feltételek betartásával olyan törvényes mutatóval helyettesíti, amely a szerződés felei közötti megállapodás hiánya esetén alkalmazandó, ha e két mutató számítási módjának összetettsége egyenértékű és a nemzeti jog a mutatók ezen helyettesítését a felek szolgáltatásai közötti egyensúly fenntartása érdekében a nem vitás ügyekre is előírja, feltéve, hogy a helyettesítő mutató ténylegesen a nemzeti jog diszpozitív rendelkezését tükrözi.
- 5) A 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan helyzetben, amelyben az eladó és szolgáltató, valamint a fogyasztó közötti szerződés nem maradhat fenn a tisztességtelen feltétel megsemmisítését követően, és a szerződés teljes egészében történő megsemmisítése a fogyasztót különösen hátrányos következményeknek teszi ki, a nemzeti bíróság e kikötés semmisségét kijavíthatja azáltal, hogy diszpozitív jellegű nemzeti szabállyal váltja fel úgy, hogy a behelyettesített mutatóból eredő kamatlábat a szerződés megkötésének napjától kell alkalmazni.

(¹) Benyújtás napja: 2020/12/2.

A Bíróság (kilencedik tanács) 2021. november 17-i végzése (Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Ibiza [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – YB kontra Unión de Créditos Inmobiliarios SA

(C-79/21. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 53. és 99. cikke – Fogyasztóvédelem – 93/13/EGK irányelv – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – Jelzáloghitel-szerződés – Változó kamatláb – Jelzáloghitel referenciamutató (IRPH) – Az átláthatóság nemzeti bíróság általi ellenőrzése – Tájékoztatási kötelezettség – A szerződési feltételek tisztességtelen jellegének értékelése – A jóhiszeműség, az egyensúly és az átláthatóság követelménye – A semmisség megállapításának következményei)

(2022/C 37/03)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Ibiza

Az alapeljárás felei

Felperes: YB

Alperes: Unión de Créditos Inmobiliarios SA

Rendelkező rész

- 1) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 5. cikkét, valamint a szerződéses feltételek átláthatóságának követelményét egy jelzáloghitel-szerződés keretében úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás és nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely az eladót vagy szolgáltatót mentesíti azon kötelezettsége alól, hogy egy jelzáloghitel-szerződés megkötése során tájékoztassa a fogyasztót arról, hogy miként alakult a múltban, legalábbis az utolsó két évben, a referencia-mutató legalább egy olyan másik mutatóval összehasonlítva, mint az Euribor, feltéve, hogy ez a nemzeti szabályozás és ítélkezési gyakorlat lehetővé teszi a bíróság számára, hogy meggyőződhessen legalább arról, hogy a nyilvánosan rendelkezésre álló és hozzáférhető információkra, illetve – adott esetben – az eladó vagy szolgáltató által benyújtott információkra tekintettel egy szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó képes volt megérteni a referencia-mutató számítási módjának konkrét működését, és ennek megfelelően pontos és érthető kritériumok alapján értékelni egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségekre gyakorolt, potenciálisan jelentős következményeit.
- 2) A 93/13 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás és nemzeti ítélkezési gyakorlat, amelyek azt állapítják meg, hogy az eladó vagy szolgáltató jóhiszeműségének hiánya szükséges előfeltétele egy fogyasztóval kötött szerződés valamely nem átlátható feltétele tartalma bármely vizsgálatának. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak meghatározása, az alapügy valamennyi releváns körülményére figyelemmel úgy kell-e tekinteni az eladót vagy szolgáltatót, mint aki jóhiszeműen cselekedett, amikor egy, a törvény által előírt mutatót alkalmazott, és hogy az e mutatót tartalmazó feltétel olyan jellegű-e, hogy az jelentős egyenlőtlenséget okozhat a fogyasztó hátrányára a feleknek a szerződésből eredő jogai és kötelezettségei tekintetében.
- 3) A 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését és 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az, ha egy kölcsön változó kamatainak számítására szolgáló referencia-mutatót rögzítő tisztességtelen szerződéses feltétel semmissége esetén a nemzeti bíróság e mutatót egy, a felek ellenkező értelmű megállapodásának hiányában alkalmazandó törvényes mutatóval helyettesíti, amennyiben e két mutató ugyanazon hatásokkal jár, feltéve, hogy tiszteletben tartják a 2020. március 3-i Gómez del Moral Guasch ítélet (C 125/18, EU:C:2020:138) 67. pontjában előírt feltételeket.
- 4) A Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Ibiza (ibizai 2. sz. elsőfokú bíróság, Spanyolország) által előterjesztett tizenhatodik kérdés nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

(¹) A benyújtás időpontja: 2021. február 9.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-193/18. sz., Andreas Stihl kontra EUIPO ügyben 2021. március 24-én hozott ítélete ellen a Giro Travel Company SRL által 2021. május 25-én benyújtott fellebbezés

(C-327/21. P. sz. ügy)

(2022/C 37/04)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Giro Travel Company SRL (képviselő: C. N. Frisch avocat)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A Bíróság (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács) 2021. november 26-i végzésében úgy határozott, hogy a fellebbezés nem megengedhető, és hogy a Giro Travel Company SRL maga viseli saját költségeit.